Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2014–2015

27 625 Waterbeleid

Nr. 336

BRIEF VAN DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN MILIEU

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 16 januari 2015

Hierbij bied ik uw Kamer het rapport aan van de evaluatie handhaving van de indirecte lozingen bij calamiteiten[1].

Bij de behandeling van de Waterwet in 2009 heeft de toenmalig Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat de Eerste Kamer toegezegd de bevoegdheidverdeling ten aanzien van vergunningverlening en handhaving bij indirecte lozingen na vijf jaar te evalueren. De evaluatie is uitgevoerd door Royal Haskoning DHV.

Op 10 december jl. heeft een bestuurlijk overleg plaatsgevonden met de bij dit onderwerp betrokken bestuurlijke partners over de conclusies en aanbevelingen in dit evaluatierapport. Over de in dit overleg gemaakte afspraken stel ik u graag op de hoogte.

Rapport indirecte lozingen

Met de inwerkingtreding van de Waterwet en de Wet Algemene Bepalingen Omgevingsrecht (WABO) eind 2009 is de vergunning op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (WVO) voor lozingen op de riolering vanuit inrichtingen vervallen. Deze zogenaamde indirecte lozingen vallen sindsdien uitsluitend onder het bevoegd gezag op grond van de Wet milieubeheer/WABO: de gemeenten en provincies. In het rapport is ingegaan op de praktijk van indirecte lozingen in een aantal praktijksituaties waarin zich een incident of calamiteit heeft voorgedaan. Vervolgens zijn aan de hand van deze praktijksituaties leerervaringen geformuleerd die een basis kunnen bieden voor verbetering van de uitvoeringspraktijk en mogelijke wettelijke aanpassingen.

[1] Raadpleegbaar via www.tweedekamer.nl

kst-27625-336
ISSN 0921 - 7371
’s-Gravenhage 2015

Uitkomsten evaluatie

Een belangrijke bevinding in het rapport is dat de aanpak bij calamiteiten als gevolg van indirecte lozingen goed is georganiseerd. Wel is geconstateerd dat de samenwerking tussen gemeenten, waterschappen en regionale uitvoeringsdiensten verbeterd kan worden; en daarvoor zijn een aantal aanbevelingen gedaan.

De aanbevelingen betreffen voor een deel de samenwerking aan de voorkant van de vergunningverlening, zoals:

- regionaal een gezamenlijke visie en strategie te ontwikkelen in de uitvoeringspraktijk over de rolverdeling en samenwerkingswijze;
- in de waterketen gezamenlijk de kansen te benutten met waterbeheerder, rioolbeheerder en regionale uitvoeringsdienst;
- de toezichtfrequentie van de RUD's af te stemmen met de waterschappen, zodat meer toezicht wordt uitgeoefend bij bedrijven met een verhoogd risico op calamiteiten.

Daarnaast wordt aanbevolen te onderzoeken of advisering door waterbeheerders bij meldingen van indirecte lozingen in het traject van de uitvoeringsregelgeving onder de Omgevingswet kan worden versterkt en of de slagkracht van de beheerders bij de handhaving in geval van een calamiteit kan worden vergroot.

Vervolg

Met de betrokken bestuurders van VNG en Unie van Waterschappen is afgesproken de aanbevelingen gezamenlijk op te pakken. De aanbevelingen ten aanzien van het versterken van de samenwerking worden overgenomen. Deels worden deze ook opgenomen in de Handreiking indirecte lozingen. Deze handreiking zal als internetpagina worden gepubliceerd.

Voor zover de aanbevelingen in het rapport gaan over het bezien van wettelijke aanpassingen is afgesproken dat deze worden meegenomen in het traject van totstandkoming van de Omgevingswetgeving. De concept Omgevingswet bevat reeds een aantal aanknopingspunten voor een aantal in het rapport genoemde aanbevelingen. Bij de totstandkoming van de onderliggende besluiten zijn partijen intensief betrokken.
In het traject van de Omgevingswet wordt bekeken op welke wijze meer slagkracht aan de waterschappen kan worden gegeven bij de handhaving bij calamiteiten binnen de bestaande bevoegdheidverdeling.

De Minister van Infrastructuur en Milieu,
M.H. Schultz van Haegen-Maas Geesteranus